

[Bilgrav-Nielsen]

bat, vi fik dér, endte, hvor den slags plejer at ende, uden konklusioner.

Jeg er glad for, at man er åben over for sammenlægningsforslaget her, og jeg noterer mig, at to af regeringspartierne tog positivt – man sagde ikke ja, men man tog positivt imod ideen. Ministerens eget parti tog positivt imod ideen, og det gjorde kristeligt folkeparti også.

Men jeg må selvfølgelig først og fremmest takke det flertal, som nu er konstateret, for at man vil gå i gang med en sammenlægning af jernbane- og biloverfarten på Store Bælt. Det flertal er jo konstateret allerede her ved første behandling. Det klare forslag har altså medført en klar tilkendegivelse fra folketinget, og det synes jeg er kolossalt vigtigt. Det betyder nemlig, at man nu ved i ministeriet for offentlige arbejder, at der skal planlægges efter, at der skal flyttes ud, først og fremmest fra Nyborg til Knudshoved, og jeg mener, at de problemer, der kan være med at finde linjeføringen og placere jernbaneanlægget, lige hvor det skal være, nu må stå på. Det skulle ikke være umuligt at finde en løsning, som tilnærmelsesvis vil kunne falde sammen med den linjeføring, der eventuelt skal bruges engang, hvis der kommer en fast forbindelse. Under alle omstændigheder mener jeg, at vi har at gøre med et område, hvor det ikke gjorde noget, om staten var ejer af lidt flere arealer. Jeg tror, det er et meget lille problem.

Om udflytningen vil jeg godt argumentere ganske kort ved at sige, at de åbenlyse fordele består i, at man ikke skal investere videre inde i Nyborg, men investere i Knudshoved i stedet for. Altså ikke tale om at gøre et eller andet i modsætning til ingenting at gøre – jo, det er ministerens holdning, må jeg forstå. Ministeren siger, at de 600–700 mill. kr., vi ønsker investeret i 1. etape, er spildt og kan ikke afdrages og forrentes, og hvad ved jeg – det er en interessant tale oven på en debat om nogle milliarder, som nemt kan afbetales og forrentes. Her kan altså en 600–700 mill. kr. ikke afbetales og ikke forrentes. Det kan kun bygge på den forestilling, at ministeren ingenting vil foretage sig inde i Nyborg, ingenting vil foretage sig i Korsør, og det er lige præcis det dårligste resultat, man kan få ud af denne trafikdebat. Med den bemærkning, som kom fra ministeren, understreger han klart, hvad det reelt er, regeringen nu er

blevet enig om: det er at udskyde, det er ingenting at foretage sig, at lade forbindelserne mellem Fyn og Sjælland reducere, blive dårligere. Serviceforringelsen vil blive tydelig, for der må ikke investeres.

Der skal investeres. Man kan vælge at investere i Nyborg eller at gøre det i Knudshoved. Vi foreslår, at man gør det i Knudshoved, så opnår man en driftsbesparelse, der er helt tydelig. Man opnår nogle helt klare miljømæssige fordele inde i Nyborg, og man opnår en langt bedre og langt mere rationel udnyttelse af færgkapaciteten på Store Bælt. Allerede ved gennemførelse af 1. etape opnås der helt klare fordele, så uanset om der skulle komme en fast forbindelse eller ej, er denne 1. etape fornuftig, og det er kun 1. etape, vi har fremsat forslag om. Vi mener, vi skal gå videre om nogle år og beslutte 2. etape og 3. etape, man det er ikke det, som folketinget skal tage stilling til nu. 1. etape er i sig selv fornuftig, også selv om der kommer en fast forbindelse, for der går immervæk 10–15 år, nok mere, selv i gunstigste fald set fra CDs synspunkt, inden der står en fast forbindelse.

Så dette er begrundelsen for at flytte ud, og jeg behøver jo ikke at argumentere længe for det, for flertallet er klart markeret.

Jeg vil godt sige om et par af de indvendinger, der har været imod denne idé, at de går først og fremmest på, at det ikke skulle være rentabelt. Det er ministerens standpunkt, men jeg tror, at ministeren nu har hørt, at der er et flertal i folketinget, og det vil sige, at nu kan ministeren lige så godt indstille sig på at administrere det flertal. Jeg tror, at jeg må forstå ministerens holdning til den forrige del af debatten og til tilværelsen som minister i øvrigt sådan, at han er indstillet på at administrere det flertal, der er i folketinget også for denne sag.

Hr. Svend Erik Hovmand var inde på – og det var i øvrigt det store flertal af ordførerne – at broloven skal vi lade stå ved magt. Vi mente jo, det var mest rationelt at sige: broloven ophæver vi; derefter går vi i gang med det nye, med sammenlægningen.

Broloven kan ingen for alvor mene er værd at holde på, ej heller ministeren, for hvad er det nemlig, den brolov går ud på, som i øvrigt blev vedtaget i 1973? Den går ud på, at der skal bygges en 6-sporet motorvej med nødspor og 2 jernbanespor, og det skal alt sammen over Østerrenden være på